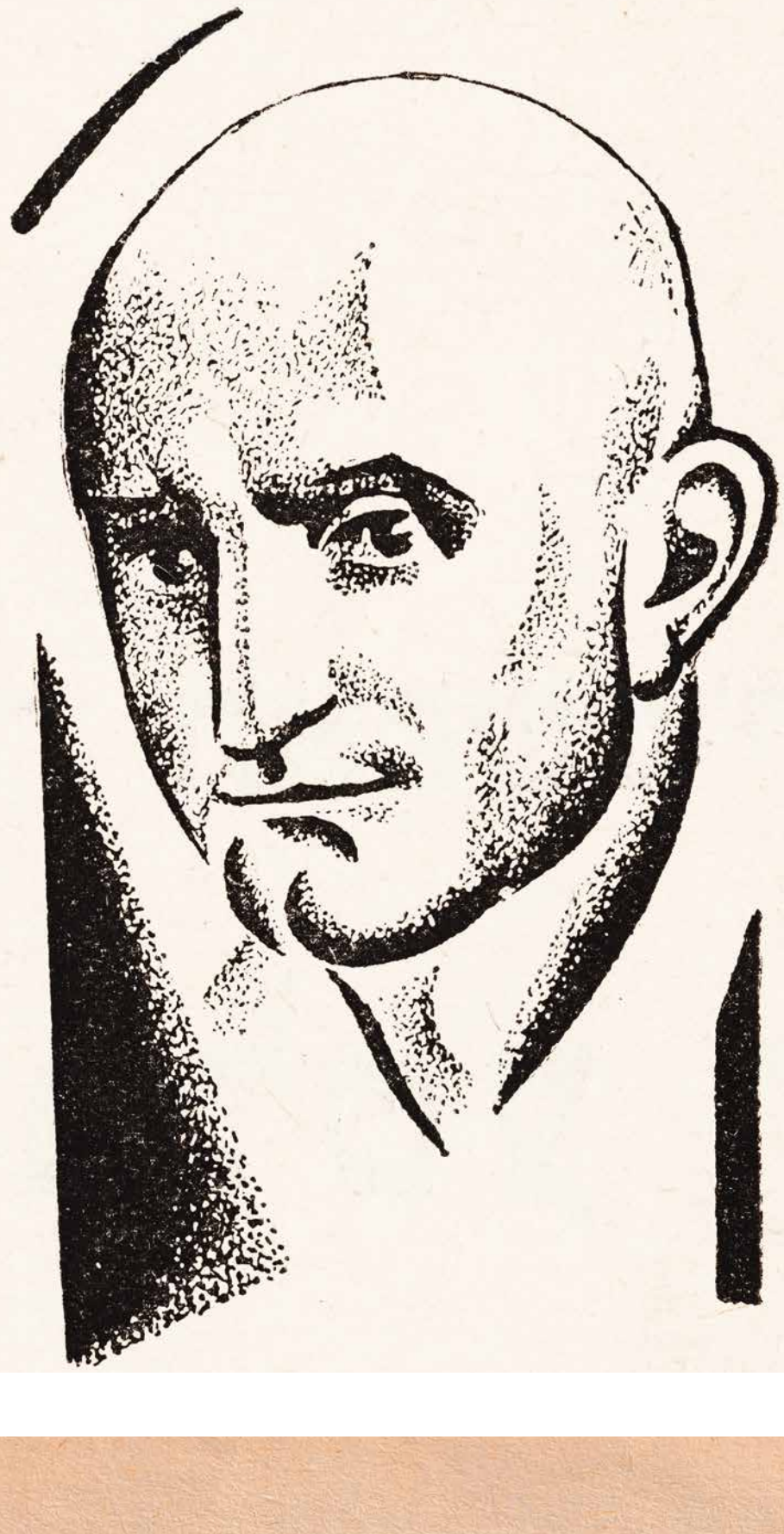

צ. רזאבטיין וויין פ. שאוועס

צוטעקאטען וועטעניש

1927

פאוסקאווע
פארארלאט

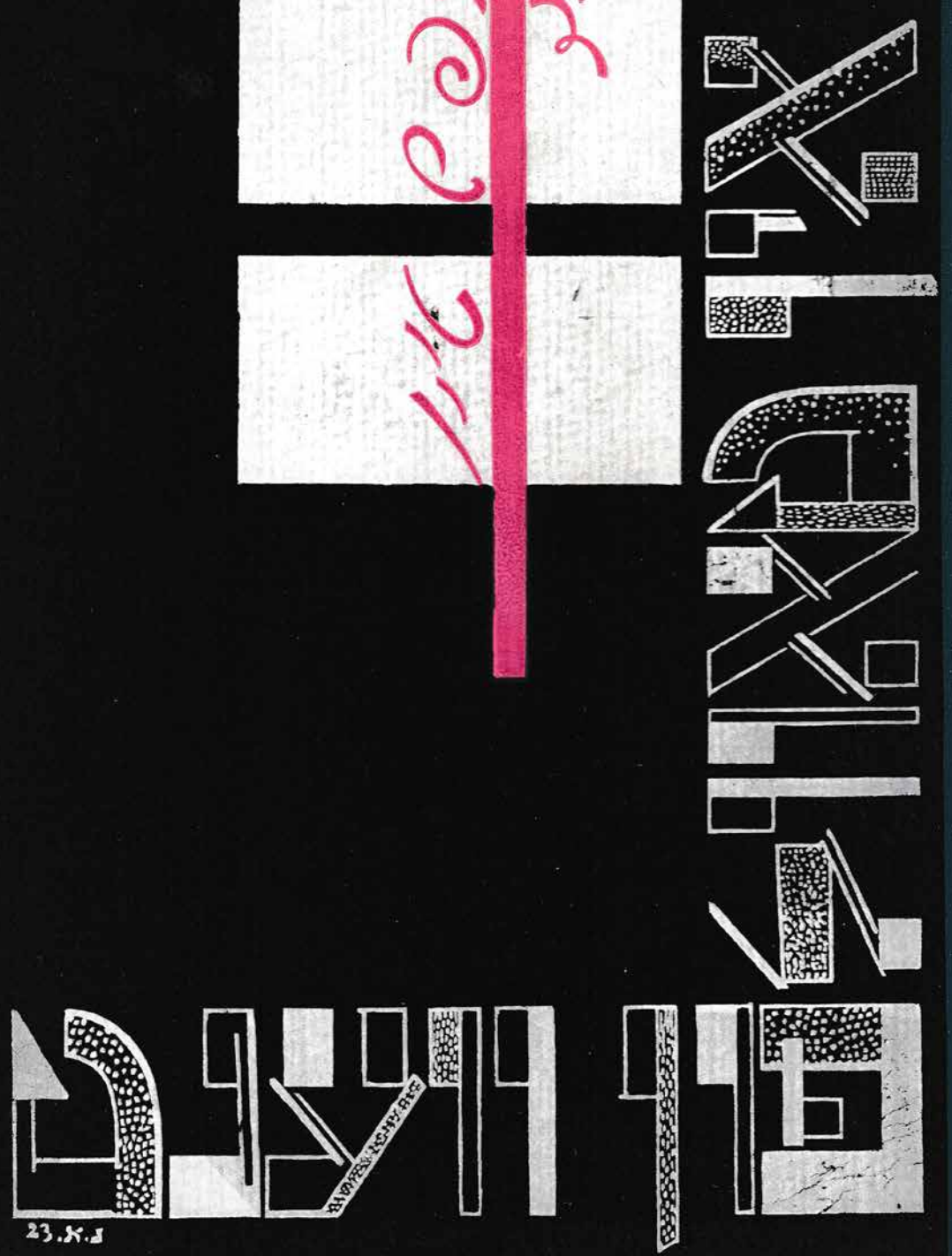

*
מיר שטאמען פון פעלזן!
פון פעלזן, צעמאלטע אף מילשטיין פון צייטן...
מיר שטאמען פון פעלזן,
וואָס האָבן דעם גירל פאַרבונדן
מיט יאַמען,
מיט ווינטן,
מיט ווייטן...

מיר שטאמען פון פעלזן,
וואָס האָבן צעבראַכן
דעם יאָך פון דעם גליווערנעם שטייען —
מיר גייען —
און וועלדער נאָר וויסטע
אונז קאַנען פאַרהאַלטן...
מיר זיינען די ערשטע
אין פאלדן פון ווינטן,
מיט וויכערט געבונדן,
מיט כוואַליעס געשוועסטערט,
געברודערט מיט שטורעם —
קיין מיזראַך, קיין מאַרעוו, קיין צאַפן, קיין דאַרעם!

צ. רזאבטיין

Dovid Hofshateyn 1889-1952

L'un des poètes yiddish les plus en vue en URSS, Dovid Hofshateyn naît à Korostyshiv, en Ukraine. Il suit d'abord l'enseignement de l'école juive traditionnelle puis fait des études d'hébreu et de russe. Dès l'âge de 9 ans il compose des poèmes en hébreu, langue à laquelle il restera très attaché. S'il écrit en yiddish dès 1912, sa première publication dans cette langue date de 1917.

Installé à Kiev en 1907, il y joue un rôle clé dans le renouveau de la vie littéraire yiddish après la révolution. Ses poèmes se distinguent par la variété des rythmes et un langage novateur, et il est considéré comme un guide par les jeunes poètes. Il s'établit à Moscou fin 1920.

Si Hofshateyn adhère à la révolution, il s'oppose à ceux qui préconisent une littérature prolétarienne expurgée de toute trace de culture juive classique. En 1924 il signe une pétition adressée au gouvernement contre les restrictions imposées à l'hébreu. Cela lui vaut de vives critiques qui le poussent à quitter l'URSS en 1925, pour l'Allemagne d'abord, puis pour la Palestine où il séjourne un an, écrivant et publiant en hébreu.

De retour à Kiev en 1926, il exerce de nouveau des responsabilités dans les institutions littéraires.

Lorsque la mainmise du Parti sur la littérature s'accroît, dès le début des années 1930, il publie moins de poèmes pour se consacrer aux traductions ou à la littérature enfantine.

Pendant la guerre, il participe aux publications du Comité antifasciste juif, dont il est membre, avec des poèmes sur le combat contre le nazisme. Ses dernières œuvres résonnent d'une forte tonalité nationale juive. Arrêté en 1948, il est assassiné le 12 août 1952.

Yitskhok Niborski

דוד האָפּשטיין 1889-1952

פֿון די אָנגעזעענסטע ייִדישע פּאָעטן פֿון ראַטן־פּאַרבאַנד. ער איז געבוירן געוואָרן אין קאַראַסטישעוו, קיעווער גובערניע. לערנט קינדווייז אין חדר און באַזונדער העברעיִש און רוסיש. צו ניין יאָר נעמט ער שרייבן לידער אויף העברעיִש, אַ שפּראַך צו וועלכער ער בלייבט נאָענט זיין גאַנץ לעבן. הייבט אָן שרייבן ייִדיש אין 1912, אָבער זיך דרוקן ערשט אין 1917.

אין קיעוו, וווּ ער וווינט זינט 1907, שפילט ער נאָך דער רעוואָלוציע אַ הויפּטראַלע אינעם נייעם ייִדישן ליטעראַרישן לעבן. זיינע לידער (אָן ערשטער באַנד דערשיינט אין 1919) צייכענען זיך אויס מיט ריטמען־רייכקייט און באַנייערישער שפּראַך. מע באַטראַכט אים ווי אַ וועגווייזער פֿאַר יונגע פּאָעטן. סוף 1920 באַזעצט ער זיך אין מאַסקווע.

האַפּשטיין האַלט מיט דער רעוואָלוציע, נאָר נישט מיט די, וואָס פריידיקן אַ פּראַלעטאַרישע קולטור אָן אַ שפּור פֿון דער ייִדישקייט־ירושא. אין 1924 חתמעט ער זיך אונטער אויף אַ מעמאָראַנדום צו דער רעגירונג קעגן די רדיפּות אויף העברעיִש. די קריטיק וואָס דאָס רופֿט אַרויס שטויסט אים אַוועקצופּאַרן אין 1925, צו ערשט קיין דייטשלאַנד און דערנאָך קיין ארץ־ישׂראל, וווּ ער בלייבט איין יאָר, שרייבט און פּובליקירט אויף העברעיִש.

נאָך זיין צוריקקער קיין קיעוו אין 1926 פֿאַרנעמט ער ווידער פּאָזיציעס אין די ליטעראַרישע אינסטאַנצן.

זינט אָנהייב 1930ער יאָרן, ווען די פּאַרטי־פּאַדערונגען צו דער ליטעראַטור ווערן שטרענגער, שרייבט ער ווייניקער פּאָעזיע און גיט זיך אָפּ מיט איבערזעצונגען. ער שאַפֿט אויך פֿאַר קינדער.

אין די אויסגאַבעס פֿון ייִדישן אַנטיפּאַשיסטישן קאָמיטעט, וווּ ער איז אַ מיטגליד, דרוקט ער לידער וועגן אַנטינאַצישן קאַמף. אין זיינע לעצטע לידער וואַרפֿן זיך דורך מאַכטיקע ייִדיש־נאַציאָנאַלע טענער. ווערט אַרעסטירט אין 1948 און אומגעבראַכט דעם 12טן אויגוסט 1952.

יצחק גיבאַרסקי